

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. гр.Несебър, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Административно
наказателно дело № 20232150200823 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „*****“ ЕООД, срещу наказателно постановление № 724732-F724428 от 12.09.2023г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ Бургас, дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на жалбоподателя на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. Жалбоподателят сочи, че за друго нарушение от същата дата – са издадени както предупреждение от 12.09.2023г., така и други наказателни постановления. Навежда, че наказващият орган веднъж приема, че са налице характеристиките на чл. 28 от ЗАНН, а в същото време издава и наказателни постановления. Развива съображения за приложимост на чл. 28 ЗАНН към случая. Моли НП да бъде отменено.

Административнонаказващият орган – началник на отдел „Оперативни дейности“ Бургас, дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, чрез процесуалния си представител, моли жалбата срещу НП да бъде отхвърлена и НП да бъде потвърдено. Претендира разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 28.07.2023г., около 17:20 часа, в търговски обект – магазин за плод и зеленчук, находящ се в с. *****, стопанисван от „*****“ ЕООД, била извършена проверка от служители на НАП, сред които и свидетелят М. - старши инспектор по приходите в ЦУ на НАП. В хода на проверката (и впоследствие при проверка на документи на 30.08.2023г.) се извършила проверка на плащане по фактура № 2061 от 26.07.2023г. за закупуването на авокадо, айсберг, броколи, гъби,

зеле, картофи, лук, домати, краставици и пипер – с обща стойност на покупката от 901,30 лв. Установило се, че за тази покупка бил издаден фискален бон с № 107137 от 22.07.2023г. от монтираното в обекта фискално устройство Tremol – ZM – KL V2 с ИН ФУ ZK103546 и ИН на ФП 50116495. Проверяващите констатирали, че фискалният бон не съдържа наименование на стоката/услугата, количество и стойност на видове закупени стоки. В него било вписано единствено „зеленчуци“ за обща сума от 901,30 лв. За направените констатации били съставени протокол за извършена проверка № 0096929 от 28.07.2023г. и протокол № 1810638 от 30.08.2023г. При тези данни св. М. съставил на дружеството АУАН № F724428 от 30.08.2023г. за извършено нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., който бил връчен лично на упълномощено лице. В рамките на проверката били констатирани и други подобни нарушения – по други фактури и фискални бонове. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство. От приложените към жалбата доказателства (на л. 5 – л. 10) се установява, че на 12.09.2023г. на жалбоподателя били съставени още 2 наказателни постановления за нарушения на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата, касаещи други фактури и фискални бонове. За такова нарушение било издадено и Предупреждение № 724728-F724423 от 12.09.2023г. – по чл. 28 от ЗАНН. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: 2 бр. НП и предупреждение, приложени към жалбата, АУАН № F724428 от 30.08.2023г., протокол за извършена проверка № 0096929 от 28.07.2023г., протокол № 1810638 от 30.08.2023г., опис на паричните средства в касата, пълномощно, фактури и фискални бонове, обяснение, заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, свидетелските показания на свидетеля М.. Посочените доказателства си кореспондират помежду си и от тях описаната фактическа обстановка се установява по безспорен начин. Жалбоподателят не оспорва установената по делото фактическа обстановка, като неговите възражения са насочени към правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган (оправомощен да издава НП по силата на т. 1.1., буква „г“ от заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП) в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, намира следното:

Според чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образа на съгласно приложение № 1 и да съдържа задължителни реквизити, сред които наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги; наименованието трябва да позволява най-малко идентифицирането на вида на стоката/услугата; в случай че се продават стоки от един и същи вид, които са с различни цени, във фискалния бон всяка стока се отразява поотделно със съответната стойност. От фактическа страна безспорно се установи, че във фискалния бон, издаден на 28.07.2023г. от монтираното в стопанисвания от „*****“ ЕООД обект фискално устройство, не били въведени наименование на стоките, количество и стойност по видове закупени стоки (във

фискалния бон на л. 40 от делото е въведено единствено „зеленчуци“). При това положение безспорно във фискалния бон, издаден от проверявания търговски обект, не са вписани коректното наименование, което да позволява идентифицирането на вида на стоката, а така също – отделни цени за всяка включена във фискалния бон различна стока. Нарушението на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата е осъществено, тъй като във фискалния бон, в отклонение от правилото на цитирания текст, е посочено единствено общото наименование „зеленчуци“, без извършване на необходимото уточнение по реда на цитирания текст от Наредбата.

За извършеното нарушение наказващият орган е наложил на търговеца санкция в размер на 500 лв., позовавайки се на изричното препращане от чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС към чл. 185, ал. 1 ЗДДС, като на търговеца е наложена „имуществена санкция“ в минималния размер от 500 лв. и за съда не съществува възможност тази санкция да бъде изменяна. Настоящият състав счита, че в конкретната хипотеза не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не е налице маловажност на случая. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. на ВКС по н. д. № 1/2007г., ОСНК следва да се съобрази чл. 93, т.9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Като се вземе предвид високата значимост на обществените отношения, свързани с отчетността в търговския оборот, съдът намира, че самото нарушение не може да се характеризира като такова с ниска обществена опасност. Следва да се обърне внимание, че реквизитите по чл. 26, ал. 1 от Наредбата са абсолютни и задължителни и общото посочване на наименованието на стоката представлява съществено нарушение. Такова поведение е предпоставка за препятстване отчетността на търговския обект, доколкото различните стоки могат да попаднат под различен данъчен режим. Изложеното до тук е достатъчно за съда да приеме, че разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима към процесния случай. Липсват обстоятелства, които да характеризират процесното нарушение като такова с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид. Наложено предупреждение по чл. 28 ЗАНН за друго подобно нарушение от същата дата, няма как да бъде третирано като основание за приложение на чл. 28 ЗАНН и за настоящия случай, тъй като се касае за напълно отделни нарушения и наказващият орган извършва съответната преценка, като тези нарушения подлежат на напълно самостоятелен режим на наказване – арг. от чл. 18 ЗАНН. Няма как обаче само въз основа на тези обстоятелства случаят да бъде определен като „маловажен“. В подобна насока е и трайната практика на касационната инстанция относно нарушения от същия вид - Решение № 638 от 11.06.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 418/2020г., Решение № 770 от 30.06.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 666/2020г., Решение № 878 от 16.07.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1202/2020г., Решение № 921 от 22.07.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1051/2020г., Решение № 1016 от 3.08.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1049/2020г., Решение № 1043 от 4.08.2020г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1082/2020г.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган в негова полза следва да се присъдят разноски. По отношение на претендираното юрисконсултско възнаграждение следва да се има предвид, че разноските се определят по реда на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН

препраща към чл. 37 от ЗПП. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от цитираната Наредба възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да се присъди в полза на Национална агенция по приходите, доколкото последната е юридическото лице на бюджетна издръжка, към което принадлежи отдел „Оперативни дейности” - Бургас (чл. 6, ал. 5 от Закона за НАП) – арг. от чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 2, ал. 2 от Закона за НАП вр. пар. 1, т. 6 от ДР на АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 724732-F724428 от 12.09.2023г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ Бургас, дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, сумата от 80 лв., представляваща направени по делото разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____